FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

föredraget den 27 februari 2003 [1]

1. Färskt kött som är avsett som livsmedel är i medlemsstaterna föremål för olika harmoniseringsåtgärder avseende hygienkontroller och undersökningar. Dessa kontroll- och undersökningsåtgärder skall bland annat genomföras vid slakt och styckning. Även villkoren för finansiering av dessa åtgärder har varit föremål för gemenskapsharmonisering.

2. I förevarande mål har den hänskjutande domstolen begärt att domstolen skall fastställa huruvida den nedsättning av avgiften för kontroller och undersökningar som genomförs i samband med styckning, vilken är föreskriven för de fall då dessa åtgärder äger rum i den anläggning där slakten genomförs, är underkastad villkoret att slakteriet och styckningsanläggningen skall innehas av samma ägare. Den hänskjutande domstolen har även begärt att domstolen skall ange vilka kriterier som skall beaktas när beloppet för denna nedsättning skall fastställas.

1 — Originalspråk: franska.

I — Tillämpliga bestämmelser

A — *Gemenskapsrätten*

3. Den relevanta gemenskapsrätten utgörs av bestämmelserna om undersökning av färskt kött och bestämmelserna om finansieringen av dessa undersökningar.

1. Bestämmelserna avseende undersökningar

4. Reglerna om undersökningar av färskt kött framgår av rådets direktiv 64/433/EEG [2] i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 91/497/EEG [3] (nedan kallat direktiv 64/433).

2 — Direktiv av den 26 juni 1964 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen (EGT 121, 1964, s. 2012; svensk specialutgåva, område 3, volym 1, s. 89).

3 — Direktiv av den 29 juli 1991 om ändring och konsolidering av direktiv 64/433 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen, för att utvidga det till produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött (EGT L 268, s. 69; svensk specialutgåva, område 3, volym 39, s. 58).

5. Direktiv 64/433 har som målsättning att undanröja de skillnader som finns mellan medlemsstaterna vad gäller hygienkraven för kött. Denna målsättning syftar till att underlätta den fria rörligheten för kött. [4] Genom direktivet åstadkoms sålunda en tillnärmning av medlemsstaternas regler, vilken syftar till att standardisera hygienkraven för kött i slakterier och styckningsanläggningar samt under lagring och transport. [5]

6. För detta ändamål anges i artikel 2 i direktiv 64/433 vissa definitioner. Med "anläggning" avses enligt artikel 2 k "ett godkänt slakteri, en godkänd styckningsanläggning, ett godkänt kyl- och fryslager eller en enhet som omfattar flera sådana anläggningar".

7. I artikel 3.1 a och b i direktiv 64/433 föreskrivs att slakten respektive styckningen skall genomföras i ett slakteri eller en styckningsanläggning som godkänts enligt villkoren i direktivet. I direktivet föreskrivs även att det systematiskt skall genomföras kontroll- och undersökningsåtgärder vid slakt och styckning. Dessa kontroller och undersökningar skall genomföras av en officiell veterinär i enlighet med kraven som framgår av bilaga 1 till nämnda direktiv.

8. Enligt nämnda bilaga I skall veterinärens övervakning och kontroll dels omfatta hygien beträffande personalens lokaler, anordningar och verktyg i anläggningarna [6] och dels hygienen beträffande köttet. Vad gäller åtgärderna vid slakt skall det sålunda bland annat genomföras en hygienundersökning av djurets samtliga delar efter slakt, så att man kan fastställa om köttet är tjänligt som livsmedel. [7] Vad gäller åtgärderna vid styckning skall styckningsanläggningens produktionschef, ägare eller dennes företrädare på begäran kunna informera den officiella veterinär som är ansvarig för kontrollen om varifrån det kött som förs in på hans anläggning kommer och om slaktdjurens ursprung. [8] Den officielle veterinären skall dessutom övervaka färskt kött som kommer in på anläggningen och som lämnar den, genomföra kontroller av färskt kött som finns på styckningsanläggningen samt genomföra hygienundersökningar av köttet före styckning och när det lämnar anläggningen. [9]

9. I artikel 10 i direktiv 64/433 föreskrivs dessutom att medlemsstaterna skall upprätta en förteckning över godkända anläggningar som är försedda med ett godkännandenummer. Denna förteckning skall översändas till övriga medlemsstater och till Europeiska gemenskapernas kommission. Om det visar sig att hygienen inte är tillfredsställande, kan godkännandet tillfälligt dras in eller återkallas.

4 — Första och andra skälen.

5 — Tredje och fjärde skälen.

6 — Se bland annat kapitel V och kapitel X, punkt 48, fjärde strecksatsen i denna bilaga.

7 — Ibidem, kapitel VIII.

8 — Ibidem, kapitel IX, punkt 44.

9 — Ibidem, kapitel X.

10. Slakteriets eller styckningsanläggningens godkännandenummer skall anges på köttets följesedel och på förpackningarnas etiketter i enlighet med kraven som föreskrivs i direktiv 64/433. [10]

2. Reglerna avseende finansieringen

11. De harmoniserade bestämmelserna om finansiering av undersökningar och kontroller av färskt kött är föreskrivna i rådets direktiv 85/73/EEG [11] i dess lydelse enligt rådets direktiv 96/43/EG [12] (nedan kallat direktiv 85/73).

12. Harmoniseringen av dessa bestämmelser syftar till att förhindra snedvridningar av konkurrensen som det förhållandet att olika avgifter tas ut i de olika medlemsstaterna skulle kunna medföra. [13]

13. I direktiv 85/73 föreskrivs sålunda att medlemsstaterna skall ta ut en gemenskapsavgift för de kostnader som de harmoniserade undersökningarna och kontrollerna ger upphov till. [14]

14. Enligt artikel 5 i direktiv 85/73 skall gemenskapsavgiften täcka de utgifter som den behöriga myndigheten har i fråga om löner och sociala kostnader för besiktningsenheten samt administrativa kostnader i samband med genomförandet av undersökningar och kontroller; till detta kan hänföras nödvändiga kostnader för fortbildning av inspektörer. Varje direkt eller indirekt återbetalning av denna avgift är förbjuden.

15. Storleken på beloppet för denna avgift anges i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73. Enligt punkt 1 i detta kapitel skall medlemsstaterna för att täcka kostnaderna för undersökningar i samband med slakt ta ut ett schablonbelopp som fastställs enligt denna bestämmelse på grundval av det ifrågavarande djurets art, ålder och vikt.

16. Kostnaderna för undersökningar som genomförts i samband med styckning skall enligt punkt 2 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 behandlas på följande sätt:

"Kontroller och besiktningar i samband med styckningen som bland annat avses i

10 — Bilaga I, kapitel XI och XIII samt bilaga IV och V.

11 — Direktiv av den 29 januari 1985 om den finansiering av hygienundersökningar och kontroller av färskt kött och fjäderfäkött som avses i direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG, 90/675/EEG och 91/496/EEG (svensk specialutgåva, område 3, volym 18, s. 104).

12 — Direktiv av den 26 juni 1996 om ändring och kodifiering av direktiv 85/73 om finansieringen av veterinära besiktningar och kontroller av levande djur och vissa animaliska produkter och om ändring av direktiv 90/675/EEG och 91/496/EEG (EGT L 162, s. 1).

13 — Femte och sjunde skälen i direktiv 96/43.

14 — Artikel 1.

artikel 3.1 B i direktiv 64/133/EEG... skall täckas

a) antingen med ett tillägg av ett schablonbelopp på 3 ecu per ton kött som kommer in i en styckningsanläggning.

Detta belopp skall läggas till de belopp som anges i punkt 1,

b) eller genom uttagande av de faktiska besiktningskostnaderna per timme.

När styckningen har utförts i den anläggning från vilken köttet har kommit skall det belopp som anges i stycke 1 minskas med upp till 55%.

Den medlemsstat som väljer systemet med faktiskt presterad timme skall kunna bevisa för kommissionen att det uttagande av avgift som anges under a inte täcker de faktiska kostnaderna."

17. Enligt punkt 4 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 får medlemsstaterna för att täcka de högsta kostnaderna höja de schablonbelopp som anges i punkterna 1 och 2 a för en viss anläggning i de fall då de ökade kostnaderna för undersökningar uppkommit bland annat till följd av skillnader mellan slaktdjuren, återkommande förseningar vid slakten, väntetider för besiktningspersonalen och transporttider. Medlemsstaterna får även ta ut en avgift som täcker de faktiska kostnaderna.

18. Enligt punkt 5 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 får medlemsstaterna även avvika från de schablonbelopp som bestäms i punkterna 1 och 2 a i detta kapitel. Detta undantag kan antingen tillämpas generellt när levnadskostnaderna och lönekostnaderna är mycket lägre än genomsnittet i gemenskapen eller, under vissa förutsättningar, för en viss anläggning. Regelbundenheten vad gäller antalet djur och de olika djurarterna bör bland annat göra det möjligt att planera utnyttjandet av personalstyrkan för besiktningen och att undvika väntetider. Tillämpningen av dessa undantag får inte i något fall leda till en sänkning på mer än 55 procent av de belopp som anges i punkterna 1 och 2 a.

19. Enligt punkt 6 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 skall de ovannämnda avgifterna tas ut från slakteriet eller från styckningsanläggningen. De skall debiteras den driftsansvarige eller ägaren som genomför slakten eller styckningen, med möjlighet för de senare att lägga över den avgift som tas ut för den ifrågavarande åtgärden på den fysiska eller juridiska person för vilken

åtgärderna utförs. I de fall då det gäller anläggningar som utför flera åtgärder och produktionskedjor som omfattar flera åtgärder kan medlemsstaterna vid ett och samma tillfälle och på en och samma plats ta ut ett totalbelopp som omfattar de olika beloppen.

B — *Den nationella lagstiftningen*

20. I 24 § i Fleischhygienegesetz (lag om kötthygien) av den 8 juli 1993 i dess ändrade lydelse enligt lag av den 17 juli 1996 [15] föreskrivs de omständigheter som enligt denna bestämmelse medför att avgifterna skall uttas i enlighet med delstatslagstiftningen och att dessa avgifter skall beräknas enligt bestämmelserna i de rättsakter som utfärdats av Europeiska gemenskapen beträffande finansiering av hygienundersökningar och kontroller av kött.

21. Direktiv 85/73 har införlivats i lagstiftningen i delstaten Rheinland-Pfalz (Tyskland) genom Landesgesetz zur Ausführung fleisch- und geflügelfleischhygienerechtlicher Vorschriften (delstatslag om tillämpning av bestämmelserna om hygienkontroller av färskt kött och kött av fjäderfä) av den 17 december 1998 [16] och genom Landesverordnung über die Gebühren und Auslagen für Untersuchungen und Hygienekontrollen nach fleisch- und geflügelfleischhygienerechtlichen Vorschriften (delstatsförordning om avgifter och kostnader för undersökningar och hygienkontroller som genomförts enligt bestämmelserna om hygien beträffande kött och kött av fjäderfä) av den 17 februari 1999 [17] (nedan kallad delstatsförordningen).

22. Enligt delstatsförordningen uppgår avgiften för "undersökningar och kontroller i godkända styckningsanläggningar — i vilken inkluderas identifiering och utfärdande av godkännanden — per ton icke benfritt kött som skall benas ur och som är avsett för styckning" till 5,76 DEM för perioden från den 1 januari 1999 till och med den 31 december 1999. Enligt den hänskjutande domstolen [18] motsvarar denna avgift omräkningskursen på 3 ecu som var gällande vid den aktuella tidpunkten.

23. I punkt 6.4 i tredje delen av bilagan till delstatsförordningen föreskrivs följande:

"När de åtgärder som avses i punkt 6 utförs i den anläggning från vilken köttet kommit, skall avgifterna som anges i punkterna 6.1—6.3 nedsättas i skälig mån, dock högst med 55 procent."

15 — BGBl. I, s. 991.
16 — GVBl., s. 422.
17 — GVBl., s. 32.
18 — Se beslutet om hänskjutande, punkt 2.1.1.

II — Bakgrund och förfarande

24. Färber GmbH & Co. (nedan kallat Färber) driver en godkänd köttstyckningsanläggning i kommunen Neustadt/Weinstrasse (Tyskland). I samma byggnad finns ett slakteri som tillhör bolaget Schlachthof-Betriebs-GmbH, ett bolag som är fristående från Färber och som tillhandahåller Färber en del av det kött som det styckar.

25. Kommunen Neustadt/Weinstrasse begärde att Färber skulle betala avgifter avseende de hygienundersökningar och kontroller som utfördes i Färbers anläggning under år 1999, vilka beräknades uppgå till 5,76 DEM.

26. Färber bestred att betala detta belopp till nämnda kommun. Då denna invändning inte godtogs, väckte Färber talan vid Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse (Tyskland). Färber gjorde gällande att en del av det kött som hade styckats i dess anläggning kom från det slakteri som användes i samma byggnad och att avgifterna för kontrollen av detta kött på grund härav i enlighet med delstatslagstiftningen skulle nedsättas med 55 procent. Färber gjorde gällande att dess styckningsanläggning och slakteriet skulle anses utgöra en enda anläggning i den mening som avses i artikel 2 k i direktiv 64/433.

27. Kommunen Neustadt/Weinstrasse motsatte sig dessa argument och hävdade att ett slakteri och en styckningsanläggning endast kan anses utgöra en och samma anläggning om de drivs av samma fysiska eller juridiska person.

III — Tolkningsfrågorna

28. Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse har ansett att utgången i målet i den tvist som är anhängig vid nämnda domstol, på grund av det samband som föreligger mellan å ena sidan punkt 6.4 i tredje delen av bilagan till delstatsförordningen och å andra sidan punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73, är beroende av tolkningen av sistnämnda bestämmelse.

29. Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse har således beslutat att vilandeförklara målet och begära ett förhandsavgörande från domstolen avseende följande tolkningsfrågor:

"1) Skall bestämmelsen i punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/43/EG tolkas så, att en anläggning, som visserligen finns i samma byggnad som styckningsanläggningen, men vars innehavare är en annan fysisk eller juridisk person än

innehavaren till styckningsanläggningen, också skall anses vara en 'anläggning från vilken köttet har kommit'?

IV — Bedömning

A — *Den första tolkningsfrågan*

2) Vilka kriterier skall den som uppbär avgiften tillämpa när han avgör i vilken omfattning han skall bevilja avgiftsnedsättning med upp till 55 procent enligt bestämmelsen i punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till det nämnda direktivet?

30. Den hänskjutande domstolen har genom sin första tolkningsfråga huvudsakligen önskat att domstolen skall klargöra huruvida punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 skall tolkas så, att denna bestämmelse även är tillämplig i de fall då styckningsanläggningen och den byggnad från vilken köttet har kommit inte ägs av samma fysiska eller juridiska person.

Får därvid även beaktas att tidsåtgången för den personal som genomför kontrollerna och undersökningarna är mindre, när avgifterna för dessa beräknas genom ett schablonbelopp enligt bestämmelsen i punkt 2 första stycket a i kapitel I i bilaga A till det ovannämnda direktivet?

31. Kommissionen har gjort gällande att äganderätten till det berörda slakteriet och styckningsanläggningen inte är ett relevant kriterium för att avgöra denna fråga. Den geografiska närheten mellan anläggningarna är emellertid inte tillräcklig för att den omtvistade nedsättningen skall medges. För att den aktuella nedsättningen skall komma i fråga är det nödvändigt att slakteriet och styckningsanläggningen kan anses utgöra en produktionsenhet och drivs på ett samordnat sätt. Det krävs sålunda att båda anläggningarna, med hänsyn till den del av produktionen som skall genomföras i den andra anläggningen, skall planera, organisera och genomföra åtminstone en del av de aktuella produktionsleden och att detta tillvägagångssätt medför fördelar vad gäller hygienen.

Om fråga 1 besvaras jakande, kan det vid avgiftsnedsättningen dessutom beaktas att de olika anläggningar som finns i en och samma byggnad rättsligt sett tillhör olika innehavare, och kan detta i princip medföra att det i sådana fall kan beviljas en mindre nedsättning än i de fall där slakteriet och styckningsanläggningen inte bara finns i samma byggnad utan dessutom drivs av samma fysiska eller juridiska person?"

32. Den svenska regeringen anser att den aktuella nedsättningen endast kan medges om slakteriet och styckningsanläggningen drivs av samma fysiska eller juridiska

person. Den svenska regeringen anser att behovet av att säkerställa en effektiv kontroll av efterlevnaden av hygienföreskrifterna kräver att det endast finns en ansvarig fysisk eller juridisk person i varje anläggning. Enligt den svenska regeringen skulle det skapa osäkerhet vad gäller identiteten hos den person som är ansvarig för varje åtgärd, om det skulle tillåtas att ett slakteri och en styckningsanläggning rättsligt sett tillhörde olika innehavare. Köttets "spårbarhet" skulle också äventyras, eftersom slakteriet och styckningsanläggningen skulle anbringa samma godkännandenummer på köttet.

33. Liksom Färber anser jag att den första tolkningsfrågan skall besvaras jakande. I enlighet med den tolkningsmetod som utvecklats av domstolen grundar jag min bedömning på de aktuella bestämmelsernas ordalydelse, deras sammanhang och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som de ingår i. [19]

1. Bestämmelsernas ordalydelse

34. De aktuella bestämmelserna utgörs dels av punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73, dels av artikel 2 k i direktiv 64/433.

19 — Dom av den 10 december 2002 i mål C-491/01, British American Tobacco (Investments) och Imperial Tobacco (REG 2002, s. I-11453), punkt 203 med vidare hänvisningar.

35. Vad gäller punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A i direktiv 85/73 skall det konstateras att denna bestämmelse inte innehåller något villkor eller begränsning enligt vilken den endast skulle vara tillämplig i de fall då styckningsanläggningen och slakteriet ägs av samma fysiska eller juridiska person. Det enda krav som gemenskapslagstiftaren angett är att styckningen skall utföras i den anläggning från vilken köttet kommit. Det enda uttryckligen angivna kriteriet angår således platsen för styckningen och saknar hänvisning till vem som är ägare till slakteriet och styckningsanläggningen.

36. Vad gäller artikel 2 k i direktiv 64/433 anser jag liksom den hänskjutande domstolen [20] och samtliga intervenerande parter [21] att denna bestämmelse är avgörande för tolkningen av direktiv 85/73. Direktiv 85/73 är nämligen bland annat tillämpligt på de kontroller och undersökningar som föreskrivs i direktiv 64/433 och det finns inte någon annan definition av begreppet "anläggning" än den som anges i nämnda artikel 2 k i de bestämmelser i vilken föreskrivs åtgärder för hygienkontroll som också omfattas av finansiering enligt direktiv 85/73. [22]

20 — Se beslutet om hänskjutande, punkt 2.1.2.

21 — Se Färbers skriftliga yttrande (punkt 2.2), den svenska regeringens skriftliga yttrande (punkt 3), samt kommissionens skriftliga yttrande (punkt 9).

22 — Se rådets direktiv 71/118/EEG av den 15 februari 1971 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött av fjäderfä (EGT L 55, s. 23; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 144), rådets direktiv 91/495/EEG av den 27 november 1990 om frågor om livsmedelshygien och djurhälsa som påverkar produktion och utsläppande på marknaden av kaninkött och kött från vilda djur i hägn (EGT L 268, 1991, s. 41; svensk specialutgåva, område 3, volym 39, s. 30), och rådets direktiv 92/45/EEG av den 16 juni 1992 om frågor om människors och djurs hälsa i samband med nedläggning av vilt och utsläppandet på marknaden av viltkött (EGT L 268, s. 35; svensk specialutgåva, område 3, volym 45, s. 35).

37. Av ordalydelsen i artikel 2 k i direktiv 64/433 framgår inte heller någon hänvisning till vem som rättsligt sett innehar den ifrågavarande anläggningen, eftersom det genom denna bestämmelse har ansetts tillräckligt att föreskriva att begreppet "anläggning" samtidigt omfattar ett godkänt slakteri, en godkänd styckningsanläggning, ett godkänt kyl- och fryslager eller en enhet som omfattar flera sådana anläggningar. Gemenskapslagstiftaren har således inte krävt att denna enhet skall bedrivas i någon särskild juridisk form.

38. Det skall i detta avseende påpekas att ordvalet i de olika versionerna av artikel 2 k i direktiv 64/433 på de flesta av de övriga officiella språken på ett semantiskt plan exakt motsvarar den franska versionen.[23]

39. Härav följer att den ståndpunkt som försvarats av kommunen Neustadt/Weinstrasse och anförts av den svenska regeringen, enligt vilken tillämpningen av den nedsättning som föreskrivs i punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 skall vara underkastad villkoret att styckningsanläggningen och slakteriet som används i samma anläggning rättsligt sett skall tillhöra samma fysiska eller juridiska person, inte stöds av ordalydelsen i de gällande bestämmelserna.

23 — Det skall göras en reservation vad gäller den tyska versionen. Den tyska versionen av bestämmelsen avslutas med orden "oder rein aus diesen Betrieben bestehender Gebäudekomplex", vilket i den franska versionen motsvaras av "ou un complexe immobilier composé de ces établissements". Den franska versionen bekräftar emellertid den ståndpunkt enligt vilken begreppet "anläggning" inte är underkastat något villkor avseende äganderätten.

40. Denna tolkning av nämnda bestämmelsers ordalydelse bekräftas genom det rättsliga sammanhang som ligger till grund för bestämmelserna.

2. Bestämmelsernas rättsliga sammanhang

41. Jag skall i tur och ordning undersöka det rättsliga sammanhang i vilket punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 respektive artikel 2 k i direktiv 64/433 ingår.

a) Det rättsliga sammanhang i vilket punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 ingår

42. Jag anser att två omständigheter bör understrykas. Den ena omständigheten rör den historiska bakgrunden och den andra systematiken i kapitel I i bilaga A till nämnda direktiv.

43. Vad först gäller den historiska bakgrunden skall det inledningsvis erinras om att ursprunget till de bestämmelser som skall tolkas utgör en av de omständigheter som domstolen kan beakta för att bekräfta

den tolkning som följer av bestämmelsernas ordalydelse.[24] I förevarande mål återges i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 i huvudsak det som fastslagits genom beslut 88/408/EEG.[25] Av femte skälet i nämnda beslut framgår att gemenskapslagstiftaren genom att fastställa att en särskild avgift skall tas ut för undersökningar som sker i samband med slakt, styckning och lagring syftat till att beakta sådana situationer i vilka dessa tre olika åtgärder inte genomförs i slakteriet. Avgörande för att en särskild avgift skall uttas för var och en av dessa tre åtgärder har således endast varit platsen på vilken åtgärderna skulle genomföras, oberoende av vem som som var ägare till de olika berörda anläggningarna.[26]

44. Enligt min mening framgår det även av systematiken i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 att gemenskapslagstiftaren inte har avsett att nedsättningen av avgiften skall vara beroende av huruvida slakterierna, styckningsanläggningarna och anläggningarna för lagring rättsligt sett tillhör samma eller flera olika juridiska personer.

45. Som redan konstaterats föreskrivs i punkterna 4 och 5 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 att medlemsstaterna kan göra undantag från dessa bestämmelser och höja eller minska de schablonbelopp som föreskrivs i punkterna 1 och 2 a i nämnda kapitel för undersökningar respektive kontroller som har samband med slakten och styckningen, antingen generellt eller för en viss anläggning. Det skall påpekas att det, bland de villkor som anges i de nämnda punkterna 4 och 5, angående tillämpningen av dessa undantag, inte hänvisas till vem som äger ifrågavarande slakteri och styckningsanläggning. Samtliga de kriterier som anges avser villkoren som gäller för genomförandet av slakten, utförandet av undersökningarna eller levnadskostnaderna och lönekostnaderna i den berörda medlemsstaten.

46. Om gemenskapslagstiftaren ansett att höjningarna och sänkningarna enligt punkterna 4 och 5 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 skall vara tillämpliga oberoende av frågan huruvida slakteriet eller styckningsanläggningen ägs av samma person, bör ett sådant kriterium *a fortiori* anses vara utan verkan för att en nedsätt-

24 — Se för ett liknande resonemang dom av den 7 februari 1979 i mål 18/76, Tyskland mot kommissionen (REG 1979, s. 343), punkt 5, och av den 11 oktober 2001 i målen C-95/99—C-98/99 och C-180/99, Khalil m.fl. (REG 2001, s. I-7413), punkt 43. För en senare tillämpning, se dom av den 2 maj 2002 i mål C-292/99, kommissionen mot Frankrike (REG 2002, s. I-4097), punkt 42.

25 — Beslut av den 15 juni 1988 om storleken på de avgifter som skall tas ut för hygienundersökningar och kontroller av färskt kött enligt direktiv 85/73 (EGT L 194, s. 24). I dess artikel 3.1 föreskrivs att "[d]en del av avgiften som täcker kontrollerna och undersökningarna i samband med den styckning som avses i artikel 3.1 B i direktiv 64/433... skall fastställas till ett schablonbelopp om 3 ecu per ton icke benfritt kött som skall benas ur och som är avsett för styckning". I artikel 3.4 föreskrivs följande: "När styckningen har utförts i den anläggning från vilken köttet har kommit skall de belopp som anges i första stycket minskas med upp till 50 procent."

26 — Femte skälet har ändrats och har följande lydelse: "Eftersom det inte är uteslutet att slakt, styckning och lagring sker i olika anläggningar och att samtliga hygienundersökningar och kontroller som enligt direktiv 64/433... skall täckas av avgiften i dessa fall följaktligen inte genomförs i slakteriet, skall storleken på avgifterna i förekommande fall vara proportionell med hänsyn till vilka olika hygienundersökningar och kontroller som skall genomföras."

ning enligt punkt 2 i nämnda kapitel — vilket endast är tillämpligt på avgifter som uppkommit för åtgärder som genomförts i styckningsanläggningen — skall medges.

47. Denna bedömning bekräftas av bestämmelserna om medlemsstaternas möjlighet att ta ut dessa avgifter. Som redan konstaterats föreskrivs i punkt 6 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 att de avgifter som har samband med slakten, styckningen eller lagringen skall tas ut från slakteriet, från styckningsanläggningen respektive från kylhuset. Enligt punkt 6 a andra meningen i nämnda kapitel kan äganderätten till slakteriet, styckningsanläggningen eller kylhuset endast beaktas för att fastställa vem som skall debiteras avgifterna för de åtgärder som utförs på var och en av dessa anläggningar. Detta kriterium är emellertid inte relevant för frågan huruvida medlemsstaterna får ta ut ett totalbelopp. I punkt 6 b i nämnda kapitel föreskrivs nämligen att "[n]är det gäller anläggningar som utför flera åtgärder och produktionskedjor som omfattar flera åtgärder kan medlemsstaterna... vid ett och samma tillfälle och på en och samma plats ta ut ett totalbelopp som omfattar de olika beloppen". Gemenskapslagstiftaren har således inte avsett att medlemsstaternas möjlighet att ta ut ett totalbelopp skall vara underkastat villkoret att slakteriet, styckningsanläggningen och kylhuset har samma ägare.

48. Systematiken i direktiv 85/73, såsom jag just har beskrivit den, bekräftas av systematiken i direktiv 64/433.

b) Systematiken i direktiv 64/433

49. Gemenskapslagstiftaren har definierat de hygienkrav som enligt direktiv 64/433 skall uppfyllas vid slakt, styckning och lagring som om det var fråga om självständiga åtgärder. Gemenskapslagstiftaren har särskilt krävt att var och en av dessa åtgärder skall genomföras i en godkänd anläggning och under ansvar av produktionschefen för slakteriet respektive styckningsanläggningen eller kylhuset eller av ägaren till den berörda anläggningen eller dennes företrädare.[27] Gemenskapslagstiftaren har föreskrivit att varje anläggning skall förses med ett godkännandenummer.[28] Slutligen har gemenskapslagstiftaren föreskrivit att detta godkännande dels skall vara underkastat gemensamma villkor för samtliga typer av anläggningar och dels särskilda villkor för slakterier, styckningsanläggningar och kylhus.[29]

50. Av dessa omständigheter framgår enligt min mening att en anläggning som har samma ägare och i vilken slakt eller styckning genomförs skall tilldelas två godkännanden; ett för slakteriet och det andra för styckningsanläggningen.[30] Om hygienföreskrifterna inte följs kan dessutom vart och ett av dessa godkännanden oberoende av det andra tillfälligt dras in eller återkallas.

27 — Artikel 3.1 A a och artikel 3.1 B a.

28 — Artikel 10.

29 — Bilaga I, kapitel I—IV.

30 — Bilaga I, kapitel I—III, och bilaga IV och V till direktiv 64/433.

51. Bedömningen att ett slakteri och en styckningsanläggning som har olika ägare skall anses utgöra samma anläggning innebär inte heller — såsom kommissionen mycket klart och tydligt redogjort för vid den muntliga förhandlingen och till skillnad från vad den svenska regeringen har gjort gällande — att det kan ifrågasättas att var och en av dessa anläggningar förfogar över ett godkännandenummer. Denna bedömning medför inte heller någon risk för förväxling vad gäller den person som är ansvarig för att kraven enligt direktiv 64/433 avseende hygienen i slakterier och styckningsanläggningar följs, eftersom slakten respektive styckningen skall genomföras under ansvar av produktionschefen eller ägaren till berörda slakteri och styckningsanläggning.

52. Av samtliga dessa omständigheter anser jag att det följer att gemenskapslagstiftaren inte har avsett att tillämpningen av de hygienföreskrifter som föreskrivs i direktiv 64/433 och i gällande regler angående finansieringen av dessa åtgärder på något sätt skulle vara beroende av huruvida det berörda slakteriet eller styckningsanläggningen ägs av samma fysiska eller juridiska person.

53. Denna bedömning förefaller slutligen stå i överensstämmelse med målsättningarna med den aktuella gemenskapslagstiftningen.

3. Målsättningarna med regleringen

54. Direktiv 85/73 syftar till att förhindra sådana snedvridningar av konkurrensen som ett uttag av olika avgifter i olika medlemsstater skulle kunna leda till. Gemenskapslagstiftaren har särskilt velat undvika att en medlemsstat gynnar saluföringen av den egna nationella produktionen på gemenskapsmarknaden genom att tillgodogöra sig hela eller delar av de intäkter som genomförandet av de harmoniserade undersökningarna och kontrollerna ger upphov till. Gemenskapslagstiftaren har i detta syfte fastställt olika schablonbelopp för de kostnader som uppkommer till följd av undersökningar och kontroller som genomförs i samband med slakt eller styckning. Gemenskapslagstiftaren har även föreskrivit att medlemsstaternas möjlighet att göra undantag från dessa regler och minska schablonbeloppen skall vara underkastad vissa villkor. För att dessa mål skall kunna uppnås krävs det således att kriterierna för fastställande om dessa villkor är uppfyllda inte kan bli föremål för varje medlemsstats egen skönsmässiga bedömning.

55. Det är följaktligen nödvändigt att begreppet "anläggning" som används flera gånger i direktiv 85/73 och som är avgörande för tillämpningen av punkt 2 i kapitel I i bilaga A till nämnda direktiv inte är beroende av särskilda språkliga eller rättsliga särdrag i olika medlemsstater, utan att det ges en gemenskapsrättslig betydelse. Detta utgör ytterligare ett skäl att använda sig av den definition av begreppet "anläggning" som anges i artikel 2 k i direktiv 64/433. Det skulle följaktligen vara olo-

giskt att låta detta begrepp betingas av begreppet "egendomsordning", som enligt artikel 295 EG omfattas av medlemsstaternas lagstiftningsrätt.

56. Eftersom frågan huruvida dessa två anläggningar tillhör samma fysiska eller juridiska person skulle besvaras på olika sätt i de olika medlemsstaterna [31], skulle med andra ord det mål som eftersträvas genom direktiv 85/73 äventyras om begreppet "anläggning", för att direktivet skall vara tillämpligt, skulle betingas av vem som rättsligt sett är ägare till det berörda slakteriet eller styckningsanläggningen.

57. Till skillnad från vad den svenska regeringen har gjort gällande medför den lösning som denna analys leder till inte till att köttets "spårbarhet" äventyras. Detta krav på "spårbarhet", som förstärkts av gemenskapslagstiftaren [32], var redan underlag för vissa av de krav som föreskrivs i direktiv 64/433, såsom kravet på att förteckningen över de anläggningar som godkänts i en medlemsstat skall skickas till övriga medlemsstater och kommissionen liksom att godkännandenumret skall omnämnas på följesedlarna på det kött som utbjuds till försäljning. Som jag påpekat ovan innebär inte slutsatsen att ett godkänt slakteri eller en godkänd styckningsanläggning som tillhör olika fysiska eller juridiska personer skall anses utgöra samma anläggning i den mening som avses i punkt 2 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73, att det kan ifrågasättas att var och en av dessa anläggningar förfogar över ett eget godkännande och står under en egen fysisk eller juridisk persons ansvar.

58. Mot bakgrund av det ovan anförda anser jag att det enda krav som uppställs för att nedsättning av avgiften som uppkommit för undersökningar och kontroller som genomförts i samband med styckning som föreskrivs i punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 skall medges, är att styckningsanläggningen skall bedrivas i samma byggnad eller fastighet som slakteriet.

59. Till skillnad från vad kommissionen har gjort gällande drar jag härav slutsatsen att nedsättningen inte är underkastad något krav på att slakteriet och styckningsanläggningen skall bedrivas på ett samordnat sätt i det avseendet att det krävs att båda anläggningarna, i förhållande till den del av produktionen som skall genomföras i den andra anläggningen, skall planera, organisera och genomföra åtminstone en del av de aktuella produktionsleden och att detta tillvägagångssätt skall medföra fördelar vad gäller hygienen.

31 — Jämför vad gäller undantag från mervärdesskatteplikt som föreskrivits för sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare dom av den 10 september 2002 i mål C-141/00, Kügler (REG 2002, s. I-6833), punkt 30.

32 — Se handlingsprogrammet "Från producent till konsument" framlagt i kommissionens vitbok om livsmedelssäkerhet av den 12 januari 2000 (KOM(1999) 719) liksom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, s. 1).

60. Ett sådant krav omfattas inte heller av tillämpningsområdet för den omtvistade nedsättningen. Till skillnad från den nedsättning som föreskrivs i punkt 5 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 omfattar den omtvistade nedsättningen nämligen endast den avgift som uppkommit för kontroller och undersökningar som genomförts i samband med styckning. Denna nedsättning gynnar således a priori endast den driftsansvarige eller ägaren till styckningsanläggningen. Det skulle följaktligen inte vara logiskt att kräva att möjligheten att komma i åtnjutande av en sådan nedsättning skall underkastas ett krav på att slakteriet skall planera, organisera och genomföra hela eller delar av sin verksamhet i förhållande till den produktion som sker i styckningsanläggningen. Vad gäller frågan om samordning av verksamheten i styckningsanläggningen och slakteriet angår den enligt min mening de kriterier som skall tillämpas för fastställande av storleken på den nedsättning som skall medges. Denna fråga omfattas av den andra tolkningsfrågan.

61. Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår jag att domstolen besvarar den första tolkningsfrågan på så sätt att punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 skall tolkas så, att denna bestämmelse även är tillämplig när styckningsanläggningen och anläggningen från vilken köttet har kommit inte ägs av samma fysiska eller juridiska person.

B — *Den andra tolkningsfrågan*

62. Denna fråga består av tre delar. I den första delen av frågan har den hänskjutande domstolen begärt att domstolen skall ange vilka kriterier som den som uppbär avgiften skall beakta för att fastställa storleken på beloppet för den nedsättning som föreskrivs i punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73.

63. Det skall erinras om att den som enligt punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 uppbär avgiften avseende undersökningar och kontroller som genomförs i samband med styckning, kan bevilja nedsättning av avgiften "med upp till 55%... av det belopp som anges i stycke 1". Orden "med upp till 55%" innebär att nedsättningen kan variera inom den angivna procentsatsen.

64. Det är ostridigt att det i den omtvistade bestämmelsen inte preciseras vilka kriterier som skall beaktas för fastställande av storleken på denna nedsättning. Dessa kriterier framgår enligt min mening emellertid av systematiken i direktiven 85/73 och 64/433. Eftersom dessa direktiv utgör gemenskapsbestämmelser ankommer det på domstolen att, inom ramen för det samarbete som inrättats genom artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), klargöra för den hänskjutande domstolen vilka dessa kriterier är för att en enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten skall säkerställas. I annat fall skulle den ändamålsenliga verkan med direktiv 85/73 kunna äventyras. Om reglerna för beräkningen av den aktuella nedsättningen var föremål för medlemsstaternas egna skönsmässiga bedömning kan det nämligen inte uteslutas att nedsättningen — även om den höll sig inom ramen för den begränsning på 55 procent som anges i direktivet — skulle resultera i en avgift som var lägre än de

faktiska kostnaderna för undersöknings- och kontrollåtgärderna i den ifrågavarande styckningsanläggningen. En sådan situation skulle resultera i ett otillbörligt gynnande av försäljningen på gemenskapsmarknaden av det kött som styckats i denna anläggning.

65. Kommissionen har föreslagit att domstolen skall besvara den hänskjutande domstolens fråga på så sätt att omfattningen av den omtvistade nedsättningen i huvudsak skall grunda sig på i vilken utsträckning de berörda anläggningarnas verksamhet är integrerade med varandra, de fördelar för hygienen som uppnåtts och — i den mån denna omständighet inte redan ingår i beräkningen av avgiften — den mindre arbetsbördan för de kontrollerande myndigheterna.

66. Jag anser inte att detta är ett tillfredsställande svar. De kriterier som angetts är nämligen inte tillräckligt precisa och gör det inte möjligt att fullt förstå hur den omtvistade nedsättningen skall beräknas. Liksom Färber anser jag att kostnaderna för besiktningspersonalen skall utgöra ett av de relevanta kriterierna. Jag grundar denna bedömning på följande omständigheter.

67. Det skall först erinras om att gemenskapsavgifterna skall bestämmas så att de täcker samtliga kostnader som uppkommit till följd av hygienkontrollerna och -undersökningarna. Enligt artikel 5 i direktiv 85/73 utgörs dessa kostnader dels av personalutgifterna som består av lönekostnader och sociala avgifter för besiktningspersonalen, dels av administrativa utgifter som uppkommit i samband med genomförandet av kontroller och undersökningar. Till dessa senare utgifter kan hänföras nödvändiga utgifter för fortbildning av inspektörer. Härav drar jag slutsatsen att nedsättningen av avgiften avseende undersökningar och kontroller som genomförs i samband med styckning logiskt sett måste bero på hur mycket personalutgifterna och de administrativa utgifterna har minskat för kontrollerna och undersökningarna i de fall då styckningsanläggningen är belägen i närheten av slakteriet.

68. Det kan inte heller ifrågasättas att en sådan geografisk närhet faktiskt är ägnad att medföra en nedsättning av kostnaderna. Som redan konstaterats är det krav som föreskrivs i direktiv 64/433 för genomförandet av kontroller och undersökningar som har samband med slakten och styckningen identiskt, eftersom det i båda dessa fall föreskrivs att undersökningarna och kontrollerna skall genomföras av en officiell veterinär. [33] Dessa kontroller och undersökningar skall dessutom genomföras på plats, eftersom de avser lokaler och utrustning i slakteriet och styckningsanläggningen liksom det kött som förvaras där. Slutligen är de hygienkontroller och -undersökningar som är föreskrivna vad gäller slakten och styckningen i viss mån onödiga. Veterinären skall nämligen efter slakt genomföra en långtgående kontroll av samtliga djurdelar för att kontrollera att köttet är tjänligt som livsmedel. I samband med styckningen skall veterinären enligt

33 — Enligt artikel 2 g i direktiv 64/433 avses med officiell veterinär "den veterinär som förordnats av den behöriga centrala myndigheten i medlemsstaten".

bestämmelserna i kapitel x i bilaga I till direktiv 64/433 genomföra nya kontroller och hygienundersökning av det färska köttet före styckningen.

69. Härav följer att undersökningarna och kontrollerna avseende styckningen i de fall då styckningsanläggningen är belägen i närheten av slakteriet kan genomföras av den veterinär som har utfört hygienåtgärderna vid slakten. Genomförandet av dessa åtgärder kan dessutom avsevärt förenklas eller påskyndas om verksamheten i styckningsanläggningen i förhållande till verksamheten i slakteriet kan organiseras på så sätt att veterinären ges möjlighet att följa köttet från undersökningen vid slakten till och med tidpunkten för styckning. Detta förhållande resulterar i en tidsvinst och följaktligen en minskning av personalkostnaderna liksom av de administrativa kostnaderna som uppstår i samband med undersöknings- och kontrollåtgärderna, såsom bland andra resekostnaderna.

70. Dessa besparingar i fråga om personalkostnader och administrativa utgifter kan slutligen värderas för att göra det möjligt att fastställa storleken på den nedsättning som den som skall uppbära den ifrågavarande avgiften skall medge. För att genomföra denna värdering är det nämligen nödvändigt att känna till dels vilka personalkostnader och administrativa utgifter som uppkommit till följd av genomförandet av undersökningarna och kontrollerna i den berörda styckningsanläggningen, dels hur stora dessa kostnader och utgifter skulle vara om denna anläggning inte var belägen i närheten av slakteriet. Det förefaller mig inte som om det skulle innebära några svårigheter att fastställa dessa två kategorier av uppgifter. Vad gäller den första kategorin av uppgifter är det tillräckligt att göra en sammanställning av den tid som besiktningspersonalen ägnat åt hygienåtgärder i styckningsanläggningen och de administrativa utgifter som dessa åtgärder gett upphov till under en viss tidsperiod. Vad gäller den andra kategorin av uppgifter, kan dessa bestämmas med utgångspunkt från de personalkostnader och administrativa utgifter som uppkommit vid undersökningar och kontroller som genomförts i en eller flera styckningsanläggningar som inte är belägna i närheten av ett slakteri.

71. Min bedömning att den omtvistade nedsättningen bör medges i förhållande till minskningen av personalkostnader och administrativa utgifter som uppkommer i samband med undersökningar och kontroller i den berörda styckningsanläggningen vinner stöd av de villkor som anges i punkt 5 i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73. Som jag redan påpekat omfattar dessa villkor — som medlemsstaternas möjlighet att göra undantag och minska det schablonbelopp som föreskrivs i punkterna 1 och 2 a i kapitel I i nämnda bilaga är underkastade — bland annat lönekostnaderna och planeringen av besiktningspersonalens åtgärder. I denna bestämmelse preciseras visserligen inte heller vilka kriterier som skall ligga till grund vid nedsättningen av schablonbeloppen, eftersom det i denna bestämmelse anges att medlemsstaterna kan göra undantag från dessa belopp intill de faktiska undersökningskostnaderna under förutsättning att denna minskning inte överstiger 55 procent av kostnaderna. Det förefaller emellertid som om de kriterier som ligger till grund för beräkningen av den sålunda föreskrivna nedsättningen logiskt sett motsvarar de villkor som berättigar till denna nedsättning.

72. Mot bakgrund av ovan angivna omständigheter anser jag att den omtvistade nedsättningen bör vara proportionell mot den minskning av personalkostnader och administrativa utgifter vid besiktningar och kontroller vid styckning som föranletts av närheten till slakteriet.

73. I den andra delen av den andra tolkningsfrågan har den hänskjutande domstolen önskat att domstolen skall klargöra huruvida den tidsvinst som uppstår för personalen som genomför undersökningarna och kontrollerna kan beaktas i de fall då avgiften fastställts till schablonbeloppet på 3 ecu per ton för det kött som kommer in i en styckningsanläggning.

74. Liksom de två intervenerande parterna som inkommit med yttranden till domstolen avseende den andra tolkningsfrågan, anser jag att den omtvistade nedsättningen är tillämplig i detta typexempel och med utgångspunkt från samma kriterier. Det framgår nämligen av ordalydelsen i punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till direktiv 85/73 att nämnda nedsättning kan omfatta "det belopp som anges i stycke 1". Härav framgår att nämnda nedsättning under dessa villkor inte endast är tillämplig beträffande "besiktningskostnaderna per timme" enligt punkt 2 b första stycket i nämnda kapitel i de fall då kostnaderna för hela eller delar av en medlemsstats territorium fastställts av de behöriga myndigheterna, utan även beträffande det schablonbelopp på 3 ecu per ton som föreskrivs i punkt 2 a första stycket i nämnda kapitel.

75. I den tredje delen av den andra tolkningsfrågan har den hänskjutande domstolen önskat att domstolen — om den första tolkningsfrågan besvaras jakande — skall klargöra huruvida det förhållandet att slakteriet och styckningsanläggningen som är belägna i samma byggnad har samma ägare, likväl kan beaktas vid fastställandet av nedsättningen av avgiften samt berättiga till att en större nedsättning medges än om anläggningarna har olika ägare.

76. Lika litet som den omständigheten att slakteriet och styckningsanläggningen har samma ägare utgör ett villkor för att berättiga till den omtvistade nedsättningen, anser jag att den skall beaktas vid värderingen av nämnda nedsättning.

77. Den omständigheten att slakteriet och styckningsanläggningen har samma ägare innebär nämligen inte i sig en minskning av de kostnader som anges i artikel 5 i direktiv 85/73. Om de två anläggningarna har samma ägare, har denne visserligen möjlighet att organisera verksamheten i anläggningarna på så sätt att undersökningarna och kontrollerna som äger rum i samband med styckningen avsevärt kan förenklas och påskyndas. Denna situation kan emellertid beaktas av de behöriga myndigheterna genom en minskning av de personalkostnader och administrativa utgifter som uppkommer i samband med dessa undersökningar och kontroller.

78. Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår jag att domstolen skall besvara den andra tolkningsfrågan så, att den omtvistade nedsättningen bör vara proportionell mot de besparingar i fråga om personalkostnader och administrativa utgifter vid besiktningar och kontroller i samband med styckning, vilka föranletts av närheten mellan styckningsanläggningen och slakteriet.

V — Förslag till avgörande

79. Med beaktande av det ovanstående föreslår jag att domstolen skall besvara frågorna från Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse på följande sätt:

1) Punkt 2 andra stycket i kapitel I i bilaga A till rådets direktiv 85/73/EEG av den 29 januari 1985 om finansiering av de hygienundersökningar och kontroller som avses i direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG, 90/675/EEG och 91/496/EEG i dess lydelse enligt rådets direktiv 96/43/EG av den 26 juni 1996 om ändring och kodifiering av direktiv 85/73 om finansieringen av veterinära besiktningar och kontroller av levande djur och vissa animaliska produkter och om ändring av direktiv 90/675 och 91/496 bör tolkas så, att denna bestämmelse även är tillämplig i de fall då styckningsanläggningen och den anläggning från vilken köttet har kommit inte ägs av samma fysiska eller juridiska person.

2) Den nedsättning som föreskrivs i nämnda bestämmelse bör vara proportionell mot de besparingar för personalkostnader och administrativa utgifter vid besiktningar och kontroller, vilka i samband med styckning föranletts av närheten mellan styckningsanläggningen och slakteriet.